Denne side er redigeret af Leif Kiil Sørensen

Kristeligt Dagblad

Udgivet af A/S Kristeligt Dagblad
Grundlagt 1896

Ansvarshavende chefredaktør: Erik Bjerager
Tryk: Dagbladet i Ringsted

Jeg tror ikke, der er nogen som helst tvivl om, at der gennem årene er tildelt alt for mange førtidspensioner i det her land.

SIMON EMIL AMMITZBØLL, RETSORDFØRER OG MEDLEM AF FOLKETINGET (LA), I MORGENAVISEN JYLLANDS-POSTEN

leder

Ja til tørklæder – og kalot og kors

Religionsfrihed til alle og ikke kun muslimer

Tørklæde eller ej. Debatten synes endeløs og springer fra dagplejere, skolelærere og hjemmeværnsansatte til dommere og læger. I sidste uge valgte Dansk Supermarked at følge flere af de andre store butikskæder her til lands fra Ikea og Coop til BR og lade deres kvindelige muslimske medarbejdere ved kasserne bære tørklæde. Men uden i samme ombæring at tillade kalot, turban, kors eller nogle af de andre religiøse symboler, man kan tænkes at bære.

Det er rigtigt af koncernen, at den nu i sin uniformering giver plads til et religiøst symbol, som for nogle muslimske kvinder er helt essentielt for at kunne udøve deres tro. Men Dansk Supermarkeds timing er påfaldende. En gruppe kvinder, Tørklædepigerne, havde lagt op til boykot og demonstrationer mod Netto, Føtex og Bilka, og hokus pokus tørklædeforbuddet blev ophævet, og omgivelserne blev informeret om, at det var et led i en længere planlagt strategi. Javel ja. Men ønsker man at bære kalot, kan man ikke bare tage den på hovedet, men må fortsat gå til sin nærmeste leder og spørge om lov. Hvad svaret på det spørgsmål bliver, er altså lagt op til den enkelte leder og lønmodtageren, som må tage kampen alene. Den dobbeltmoral bringer Dansk Supermarked på linje med Coop, der i Fakta og Brugsen, tillader tørklæder, men ikke har taget stilling til brug af kors, kalot eller turban. Det er ikke særligt logisk eller rummeligt.

Men supermarkederne følger blot en tendens, der ses flere steder i samfundet – også i det britiske. Her tabte British Airways i januar en sag ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, fordi selskabet havde forbudt en kvindelig ansat at bære kors om halsen, samtidig med at man tillod kvindelige muslimske medarbejdere at bære tørklæde. Der må som mindstemål være ligestilling mellem religionerne, og ethvert tilløb til, at mindretallet tilgodeses på bekostning af majoriteten, bør afvises.

Det er svært ikke at læse Dansk Supermarkedes tvetydige holdning til religiøse symboler ind i en sammenhæng, hvor man ikke vil fornærme muslimer. Det er imidlertid et misforstået hensyn. Alle religiøse symboler, som ikke truer andre menneskers sikkerhed, må have samme ret til at komme til syne.

Religionsfrihed bør have vide grænser, og forbuddet mod tørklæder hos det såkaldte frontpersonale, der møder kunderne, har da også været helt grotesk, når man tænker på den integrationsopgave, koncernen løfter hver eneste dag. Mange unge mennesker med anden etnisk baggrund har gennem årene fået en adgangsbillet til det danske samfund og arbejdsmarked via disse butikker. Lad denne chance gælde alle uanset religiøs overbevisning.

kdh

fra debatten på kristendom.dk

Det er med dette konkrete billede af Kristus – og ikke med nogen teologisk forklaring! – at den kristne nærmer sig kisten med sin døde dreng eller datter eller hustru eller far. Meningen viger fra os lige så vel som fra den vantro. Men det er med dette billede af den korsfæstede, døende Gud på nethinden, vi slås med fortvivlelse og kaos og meningsløshed.

LEIF ANDERSEN, TEOLOG

SÅDAN SKRIVER DU TIL AVISEN

Kronikker: højst 7500 anslag inklusive mellemrum.
Kommentarer: højst 3500 anslag inklusive mellemrum.
Læserbreve: højst 900 anslag inklusive mellemrum.

Alle indlæg forsynes med navn, adresse og stilling. Medsend gerne portrætfoto.
Indlæg, der sendes til Kristeligt Dagblad, må ikke sendes til andre aviser.
Kronik- og debatredaktionen forbeholder sig ret til at redigere og forkorte i indlæg.
Efter at et indlæg har været bragt i Kristeligt Dagblad, er det alene avisen, der har retten til at publicere det på sociale medier og andre steder på internettet.
Alt stof, der bringes i avisen, arkiveres i elektroniske arkiver, herunder Infomedia, og publiceres på avisens egen hjemmeside kristeligt-dagblad.dk

Kommentarer og læserbreve til: **debat@k.dk.** Kronikker til: **kronik@k.dk**
eller send til: **Kristeligt Dagblad, Vimmelskaftet 47, 1161 København K.**

Dødsstød til Søvndals strudsepolitik.

Syriens moderate skal have våben og hjælp

AF ERIK BOEL

EU'S BESLUTNING om at ophæve den nuværende våbenembargo over for Syrien, så medlemslandene selv kan beslutte, om de vil bevæbne oprørerne i landet, er glædelig. Prisen for den hidtidige politik har været høj: Realiteten er, at Assad har vundet krigen, oprørerne tabt – og måske kommer hjælpen fra Europa alt for sent.

Udenrigsminister Søvndal (SF) har tidligere forsikret præstestyret i Teheran om, at vi skam ikke vil angribe Iran, selvom landet anskaffer sig atomvåben. Søvndal har ikke helt på samme måde beroliget magthaverne i Damaskus – men resultatet af ikke at levere våben til oprørerne er det samme.

Nu er tiden forhåbentlig løbet fra en sådan *appeasement*-politik, hvor vi er puslingelandet, der hygger sig i smug. Denne linje har kun gjort ondt værre i Syrien.

EU's beslutning er et klart signal fra Europa til Assad-regimet om, hvad vi mener om hans fortsatte brutale fremfærd og mord og kriminelle handlinger. Nu gælder det om at lade handling følge ord.

Forhåbentlig vil Storbritannien og Frankrig med amerikansk billigelse levere oprørene de nødvendige våben, herunder antiluftskyts. Det vil styrke dem i kampen mod Assad og vil måske kunne presse regimet ind i reelle fredsforhandlinger.

Saudi-Arabien og Qatar sender allerede i dag våben til de mere ekstremistiske oprørsgrupper, henholdsvis til islamisterne og til de mere nationalistiske grupper. Derfor har Vestens blokade udelukkende svækket de moderater kræfter, som vi i øvrigt støtter økonomisk og politisk, og som vi håber vinder borgerkrigen.

UDENRIGSMINISTEREN har henvist til, at det er umuligt at sikre sig mod, at våbnene falder i de forkerte hænder, Jovist, men det har også konsekvenser ikke at gøre noget. I disse uger og måneder er vi vidner til en humanitær katastrofe i Syrien. Over 90.000 mennesker er døde, og halvanden million er fordrevne.

Den franske avis Le Monde rapporterede den 27. maj, at Assad-tropper ved flere lejligheder har anvendt kemiske våben mod oprørerne i Damaskus. Og den amerikanske præsident har direkte advaret Assad om, at han krydser en "rød linje", hvis han bruger sådanne våben. Vesten sender et meget farligt signal til Teheran og Pyongyang, hvis banditstater ustraffet kan krydse amerikanske "røde linjer".

Syrien er i den grad en stedfortræderkrig, hvor et Iran på vej mod atombevæbning konsoliderer sin indflydelse. Og Rusland søger under dække af Syrien-konflikten at vinde indflydelse i hele det østlige Middelhav og Mellemøsten.

Glem heller ikke, at Assad får masser af våben fra Rusland og Iran. Her har der ikke været nogen embargo. Så vores hidtidige boykotpolitik har i realiteten ensidigt ramt de syriske frihedskæmpere. Det er skammeligt. Endvidere bør vi snarest anerkende Syriens Nationale Koalition som den legitime syriske regering. Endelig bør Nato – uanset russisk obstruktion – jo før, jo bedre etablere en flyveforbudszone og sætte i hvert fald det syriske luftvåben ud af spil.

NATURLIGVIS KAN MAN diskutere nytten af en sådan zone, al den stund Assad også bruger missiler. Men i givet fald vil Assads bombefly og angrebshelikoptere ikke frit kunne angribe civilbefolkningen. Det vil lette en sådan operation, hvis der i det mindste er stiltiende forståelse for den i de andre arabiske lande, ikke mindst hos præsident Mohamed Mursi i Egypten.

En sådan type intervention vil redde menneskeliv og vil samtidig være et vigtigt bidrag til et mere demokratisk og stabilt Mellemøsten. Som en positiv sidegevinst vil det svække Irans regionale indflydelse, hvis Assad bliver sat fra bestillingen i Damaskus.

Syrien er i den grad en stedfortræderkrig, hvor et Iran på vej mod atombevæbning konsoliderer sin indflydelse. Og Rusland søger under dække af Syrien-konflikten at vinde indflydelse i hele det østlige Middelhav og Mellemøsten. Samtidig er risikoen også, at Syrien udvikler sig til et nyt Somalia, altså en ny terrorrede.

Israel har allerede gennemført luftangreb ind i Syrien. Israel agter ikke at se passivt til, at situationen kommer mere og mere ud af kontrol. Hvis ikke Vesten engagerer sig i konflikten, vil der komme flere israelske angreb med risiko for, at konflikten udvikler sig til en egentlig regional krig.

Det var FN-generalsekretær Kofi Annan, der forfægtede princippet om, at ret bør står over magt. Tiden er for længst løbet fra den Søvndalske udenrigspolitiske doktrin om, at vi skal føre strudsepolitik og afvente, at situationen udvikler sig. Læren fra Den Spanske Borgerkrig, Rwanda og Balkan er, at vi hverken moralsk eller politisk kan se passivt til, mens en despot begår massemord.

Erik Boel har været landsformand for Europabevægelsen 2001-2013

"Mange indvandrere er fredelige og afskyr vold. Men det ændrer ikke ved, at der en klar overvægt af mænd med indvandrerbaggrund blandt dem, der begår kriminalitet, herunder voldskriminalitet."

KAREN JESPERSEN, MEDLEM AF FOLKETINGET (V), I BERLINGSKE

kort sagt

Dåbsattest og kristenhed

FINN BUHL
medlem af menighedsrådet ved Roskilde Domkirke og formand for Roskilde Pilgrimsforening, Skovbogade 10, Roskilde

Med henvisning til Kristelig Dagblads artikel på forsiden den 29. maj med overskriften "Asylsøgere forhindres i at blive folkekirkemedlemmer" kan man konkludere følgende: Jeg kan ikke helt følge Niels Nymann Eriksens bekymringer, for er man kristen, blot fordi man får en dåbsattest? Nej! Man er kristen, fordi man tror på, at Jesus Kristus er Guds Søn, som blev korsfæstet for vore synder og opstod til håb for vor frelse til det evige liv og bliver døbt på denne tro! Tidligere var det sådan, at fadderne var vidner på dåben. Begrebet attest er en senere foranstaltning.

Konvertitter, som er asylsøgere, kan åbenbart ikke få en "gyldig" dåbsattest, fordi de ikke har et dansk cpr-nummer. Men at gøre dåbsattesten til noget afgørende, beviser kun folkekirkens sekularisering: For når dåbsattesten bliver gjort til blot et "medlemsbevis", må det skyldes, at den danske folkekirke er indhyllet i kold kulturkristendom.

Konvertitter er – tror jeg – virkelig kristne, for ellers ville de ikke lade sig døbe, og søger de folkekirken, er det grotesk, at de "afvises" som medlemmer, blot fordi de ikke har en "gyldig" dåbsattest.

Vend om! Gør den danske folkekirke til en kristen kirke igen!

ugens debatspørgsmål på k.dk

Mener du, at Danmark skal tillade dobbelt statsborgerskab?

JA	44 %
NEJ	52 %
VED IKKE	4 %

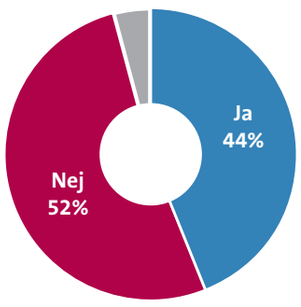

385 svarede i sidste uge. Svarene blev optalt fredag klokken 13.00. Afstemningen er ikke repræsentativ, men giver et billede af, hvordan brugerne af Kristeligt Dagblads netavis ser på aktuelle spørgsmål.

Denne uges spørgsmål: Er der forskel på at skifte standpunkt og at skifte holdning, sådan som tidligere statsminister Lars Løkke Rasmussen (V) udtalte i et interview?

Fremtidens adoptioner sker før fødslen

etisk set

AF JACOB BIRKLER

"OREGON (USA) er en magnet for homoseksuelle, der ønsker at få børn". Sådan lød overskriften i avisen USA Today for ganske nylig. Ifølge artiklen flokkes homoseksuelle fra Europa til Portland i staten Oregon for at købe sæd og æg for dernæst at leje en rugemor, der kan bære barnet i ni måneder.

Det er et rent slaraffenland, hvor man kan shoppe rundt blandt klinikker, hvor elitedonorer og unge rugemødre byder sig til. Men som alt andet er prisen afgørende. Byer og lande konkurrerer derfor i en benhård global konkurrence, hvor udviklingslande vinder på pris, alt imens USA vinder på "kvalitet".

Det er i USA, vi finder de såkaldte elitedonorer, som udstilles i flot designede kataloger på nettet. Kvaliteten bestemmes også af succesraten, det vil sige, om eller hvornår undfangelsen lykkes. Her taler vi om nutidens vigtige fødselsdag, som er den såkaldte undfangelsesdag, hvor champagnepropperne springer for projekt barn.

Hvordan forholder det sig i Danmark? På det globale sædmarked er vi ganske godt med. Her ligger vi rent faktisk i førerfeltet med eksport til hele verden. Men på et hastigt voksende ægmarked halter vi bagefter, da vi endnu mangler at se den første ægbank her i landet.

Desuden er kommercielt rugemoderskab endnu ikke tilladt i Danmark til manges store fortrydelse.

Det samme gælder for dobbeltdonation, hvor en kvinde eller et par ikke blot modtager sæd eller æg, men begge dele, for på den måde at sikre opfyldelse af måske verdens største ønske – ønsket om et barn.

Men hvad der ikke er tilladt i Danmark, er muligt i udlandet. I Danmark bliver du ikke dømt for fertilitetsrejser. Tværtimod er der mulighed for efterbehandling, hvis indgrebet i udlandet ender i komplikationer. Der er ligefrem hjemmesider, der hjælper og assisterer i forbindelse med behandlingsrejser.

Problemet ligger i den kyniske måde, hvorigennem barnet bliver en vare. Vi har for længst accepteret en ekspansiv global handel med børn, hvis blot de handles, før vi kalder det et barn. Barnet bliver et produkt, der skal kvalitetssikres.

Men hvorfor overhovedet regulere dette marked? Hvorfor lader vi ikke bare markedskræfterne råde, nu hvor barnløse danskere alligevel kan rejse til udlandet og indfri ønsket om det længe ventede barn?

Svaret er ganske enkelt: barnet. Hvad med barnet? Her tænker jeg ikke på barnets fysiske vel. Problemet er heller ikke nye familiekonstellationer. Der er intet belæg for at sige, at eksempelvis homoseksuelle er dårligere forældre – tværtimod.

Problemet ligger i den kyniske måde, hvorigennem barnet bliver en vare. Vi har for længst accepteret en ekspansiv global handel med børn, hvis blot de handles, før vi kalder det et barn. Barnet bliver et produkt, der skal kvalitetssikres.

Allerede i dag ser vi talrige eksempler på børn, der tabes, når markedskræfterne flytter fokus hen imod pris og kvalitet. I dag lever troen på kvalitetssikring af sæd gennem screeningsprogrammer. Fra Indien hører vi næsten dagligt om rugemødre, der presser vesterlændinge for flere penge, hvis barnet skal udleveres ved fødslen.

Der er også eksempler på, at de "intenderede forældre" vil have rugemoderen til at abortere, hvis de på afstand har set et scanningsbillede, der ikke stemmer med forventningerne. Men trods fyldige kontrakter er det ikke altid, rugemoderen vil gå med til abort.

Vi ser en stigende transport af æg hen over landegrænserne, hvor amerikanske æg er i høj kurs. Såkaldte "sort sæd" fra Indien eller Afrika er ikke eftertragtet og sælges derfor markant billigere og så videre.

For årtier siden havde vi mange problemer med uønskede børn. I dag er vi i den modsatte grøft, hvor børnene i mange tilfælde er ønskede i et omfang, så de vokser op som forældrenes projekt. Fremtidens familieplanlægning inkluderer æg fra USA, screenet sæd fra Danmark og en rugemoder fra Ukraine. Men til barnet vil det lyde: "Du er vores helt egen!".

Etisk set bliver skrevet på skift af tidligere formand for Det Etiske Råd Erling Tiedemann, højskole, forstander og medlem af Det Etiske Råd Jørgen Carlsen, lektor og formand for Det Etiske Råd Jacob Birkler, tidligere medlem af Det Etiske Råd Klavs Birkholm og tidligere folketingsmedlem Tove Videbæk

ordet

"Således er det jeres himmelske faders vilje, at ikke en eneste af disse små skal gå fortabt."

Matt. 18, 14

I romanen "Jørgen Stein" kredser Jakob Paludan om det enestående, som ethvert menneske er, og han beskriver sorgen over, at et menneske skal dø. Jeg bringer et citat fra bogen, og det er ret morsomt, skønt emnet er alvorligt. Vi hører om en hund, skønt det tydeligt nok er os mennesker, vi skal tænke på:

"Vi havde engang en hund, der var helt syg efter æbleskiver. Den var ellers ikke kræsen, men når mor lavede æbleskiver, var den ikke til at drive fra køkkenet. Den savlede som et tagskæg, sådan var den. Det var på en måde det eneste, den havde til kendetegn mellem verdens andre hunde.

Og nu skal det sne og regne gennem århundreder og årtusinder, men aldrig skal den hund komme igen, der levede synlig en stund og elskede æbleskiver sådan.

Jeg ved ikke, det er så utrøsteligt sørgeligt, jeg synes ikke, der er håb nogen steder, når jeg rigtig tænker på den hund."

Tusind gange mere uerstattelig end en hund er et menneske, og hvert menneske er også i langt højere grad noget enestående. Derfor er det så umådelig sørgeligt, at et menneske skal gå til grunde.

Det kan føles som en selvmodsigelse. Sådan føler forældre det, når de har mistet et barn ved sygdom eller ulykke, og den samme følelse kan gribe en ung pige ved sin bedstemors begravelse. Det er strengt og selvmodsigende, at et menneske, hun har elsket så højt, nu ikke er der mere. Og det sner og regner, og solen skinner gennem århundreder og årtusinder.

Det, jeg her har sagt, er ikke alt, hvad der er at sige om døden. Vi må også tænke på, at den hører med til det menneskeliv, som Gud har givet os, og som vi må takke for.

Tilbage står det utrøsteligt sørgelige, at et enestående menneske skal gå bort.

Vor Herre må have følt den samme sorg og selvmodsigelse, og derfor siger han helt ubegribeligt: "Således er det jeres himmelske faders vilje, at ikke en eneste af disse små skal gå fortabt."

Ebbe Paludan

teologisk tanke

Dorothee Sölle (1929-2003), tysk teolog, i "... at vi kan elske":

"Det felt, inden for hvilket vi accepterer og betænker evangeliets banalitet – vor verden, vort samfund, vor politik, vort arbejde – er det horisontale felt. Traditionen har udfoldet kernen inden for et vertikalt skema ovenfra nedefter. Hvad der var muligt for traditionen, er umuligt for os."